

De novetats i no novetats s'han produït enguany les següents:

Malauradament, de no novetat, tenim a la pista de ball els mateixos nou (9) urinaris de l'any passat. Jo voldria fer vore als irresponsables, responsables del tema, que els sanitaris de la pista són infames. No aguantarien mínimament, una nit sense llum, la revisió d'un inspector de sanitat miop i calent de cubalibres. Són indignes. Les dones es queixen de tenir una única paperera on tirar les seues coses. Comences a trepitjar el catxull al toll del brancal de la porta i la fortor és insuportable. Continuen sense tenir separació dones i homes i lligant en això m'explicava una covarxina que per entretenir l'espera passava el temps observant com pixen els homes. La descripció és la següent: primer treuen el culet per no pessigar-se amb la cremallera al tirar cap avall; la segona posició té dues variants, l'una consisteix en treure's i aguantar amb una mà allò que fa la faena i en l'altra mà controlar l'obertura de la bragueta, o, variant número dos, recolzar a la cintura la mà lliure. Amb aquesta postura s'esplaiava la bufeta i havent acabat es fa una espolsadeta per evacuar les últimes gotetes de l'uréter. Al final es torna a la posició primera fent el culet cap enrere i pujant la cremallera.

Dono la meua paraula que aquesta descripció m'ha estat detallada per una covarxina de la qual no revelaré el nom sense autorització, i a més li ho vaig agrair molt ja que per mi és una cosa que de tant quotidiana i corrent com n'és no me'n havia adonat de com es fa.

Nou urinaris són poquíssims i ho demostraré numèricament: Els abonaments venuts entre grans i menuts són 889 i considero que tots han assistit cada nit perquè els

passes s'utilitzen sempre, malgrat la prohibició, donant-lo a alguna altra persona si el titular no hi assisteix. Les entrades soltes són 5.116 i donen un promig d'assistència diària (descomptant les nits de pluja i Varietés) de 510 persones. Són, doncs, 1.399 les persones aplegades diàriament al recinte. Considero que es fa una sola visita a l'urinari per sessió, que la faena sòlida la gent la fa a casa, que els nou urinaris evacuen perfectament i que la duració del ball és de quatre hores i mitja (16.200 segons). Una simple divisió concedeix un minut i quaranta segons per pixarrada.

Una altra no novetat és l'incumpliment sistemàtic dels horaris programats. Únicament la mascletada del dia catorze va començar amb les campanades de la una. Vergonyós i gens europeu. Els horaris es deuen d'acomplir no només per respecte a la gent, cosa de per si importantíssima, sinó perquè existeix una vessant de caire legal i econòmic. M'explicaré:

Imagineu que, com és habitual, la subhasta de cadafals comença tard i un malintencionat acudeix amb un notari a l'hora en punt. Tota la raó del món l'assistiria per exigir un cadafal, o tota la plaça, al preu d'eixida. Cal ser puntuals, del contrari tot es desbarata.